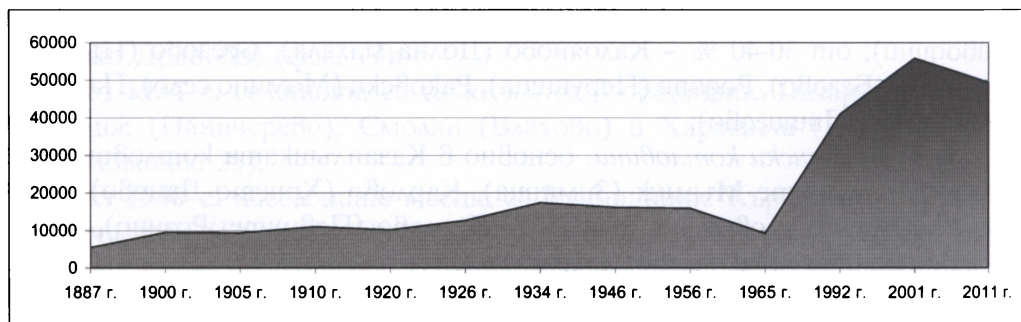

РОМИТЕ В ЮГОИЗТОЧНА БЪЛГАРИЯ

До началото на 90-те години на XX в. **Югоизточна България** се нарежда на предпоследно място по брой на ромското население (около 10 %) в страната. Подобно на Югозападна България, и тази част на страната се отличава с най-голямо нарастване на броя на ромското население и от 5 хил. г. през 1887 г. достига 55 хил. през 2001 г. През следващите години, във връзка с нарасналата емиграция на ромите, се наблюдава намаление на техния брой с 5 хил. г. (2011 г.) (Фиг. 52).

Фиг. 52. Брой на ромското население
в Югоизточна България за периода 1887-2011 г.

Fig. 52. Number of Roma population in Southeastern Bulgaria for the period 1887-2011

Във връзка с бързото нарастване на броя на ромите се наблюдава и увеличаване на концентрацията им в тази част на страната, като през последните две преброявания тук се формират 15 % от общия им брой. Югоизточна България се нарежда на четвърто място по абсолютен брой на ромите, изпреварвайки през последните три преброявания Северозападна и Северна Централна България (фиг. 27).

До 1920 г. **относителният дял** на ромското население е по-висок от средния за страната и надвишава 3 % (фиг. 29). Намалението му след това на под 3 % се дължи на присъединяването на Странджанска област, в която ромите наброяват незначителен брой (в двете околии Василико и Малко Търново през 1920 г. – 99 г., и 136 г. през 1926 г.), а основното население е съставено от българи. Друга причина за намаляването на относителния дял след 1910 г. е заселването на бежанци след Балканските войни (1912-1913 г.) и Първата световна война (1919 г.), пристигащи основно от Източна Тракия. Тогавашият Бургаски окръг приютява около 1/3 от тях, с което се нарежда на първо място в страната. След Втората световна война до началото на 90-те години на XX в. относителният дял на ромите е по-